765/07

Den 26. februar 2007 blev i sag nr. 68.898:

xxxx xxxxx xxxx xxxxx
xxxxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx xx xx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Boet efter nu afdøde forsikringstager, der havde rateforsikring med indekskontrakter i Statsanstalten for Livsforsikring, nu Danica Pension, klager over, at selskabet ikke anser sig for bundet af et policetillæg udsendt 17/4 1990.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at der er tale om fejlskrift, og at et eventuelt krav er forældet.

Det fremgår af sagen, at nu afdøde I.T. i 1957 tegnede en livsvarig rateforsikring i Statsanstalten for Livsforsikring. I henhold til policen var den aftalte garantiperiode 13 år og oplevelsesdatoen 1/5 1990.

Den 16/3 1990 skrev selskabet til nu afdøde I.T. i forbindelse med, at hendes forsikring skulle starte udbetaling. Selskabet oplyste om forskellige udbetalingsformer, og anmodede I.T. om inden 2/4 1990 at indsende svarblanket og police, således at udbetaling kunne starte i rette tid.

Den 17/4 1990 returnerede selskabet originalpolice og sendte samtidig policetillæg. Af policetillægget fremgår:

"Udbetalingen sker i månedlige terminer, første gang den 1. maj 1990 og sidste gang den 1. i måneden før forsikredes død.

Afgår forsikrede ved døden før den 1. april 2016, fortsætter udbetalingen dog og sker sidste gang den første april 2016."

I 2002 blev selskabet opmærksom på, at der i policetillægget var oplyst en garantiperiode på 26 år. Selskabet skrev den 16/5 2002 således til nu afdøde I.T.:

"Ved en gennemgang af indeksforsikringer i Danica Pension, er vi blevet opmærksomme på, at den sidst oplyste dato for den garanterede udbetalingsperiode på Deres indeksforsikring desværre er forkert, hvilket vi beklager.

I et tidligere brev af den 17.04.1990 har vi oplyst, at der er en garanteret udbetaling til den 01.05.2016. Ifølge den oprindelige indeksaftale er garantiperioden dog kun 13 år fra udbetalingsstart.

Det betyder, at den korrekte udløbsdato for garantiperioden på Deres pensionsordning er den 01.05.2003, beregnet ud fra den 01.05.1990, hvor Deres udbetaling begyndte.

Udbetalingen til Dem fortsætter som hidtil, så længe De lever."

Ved skrivelse af 26/5 2002 til selskabet svarede klageren således:

"Det er korrekt, at garantiperioden ifølge den oprindelige indeksaftale er 13 år fra udbetalingsstart.

Deres skrivelse af 17/4 1990 er imidlertid ikke noget brev, men et policetillæg, og dette tillæg må ændre den oprindelige police endelig og bindende."

Ved skrivelse af 25/6 2002 fastholdt selskabet, at man ikke anså sig for bundet af fejlskrivningen i policetillægget, hvorefter klageren den 4/7 2002 skrev således til selskabet:

3. 68.898

"Under henvisning til Deres brev af 25.06.02 og behagelig telefonsamtale 1.07.02 skal jeg herved nærmere gøre rede for, hvorfor vi mener, at vi d. 17.4.1990 ikke burde indse, at der var tale om en fejltagelse.

Indeksforsikringen er oprettet formentlig i 1957 (jeg har ikke den oprindelige police her i sommerhuset). Der er således gået 33 år fra den oprindelige police blev udstedt til policetillæggets fremkomst. På det tidspunkt har vi ikke de oprindelige betingelser present, og der er ikke noget i tillægget, der giver anledning til at tage den oprindelige police frem for at sammenligne, så vi går i god tro ud fra de i tillægget anførte betingelser.

Først i 2002 modtager vi Deres meddelelse om, at der er en fejl i policetillægget. Denne passivitet er af et sådant omfang, at den ikke kan berettige Dem til at korrigere fejlen.

Vi må derfor fortsat henholde os til policetillæggets tekst."

Selskabet fastholdt ved skrivelse af 16/7 2002, at man ikke anså sig for bundet af oplysningen i policetillægget, og at selskabet fastholder, at garantiperioden udløber 1/5 2003. Af skrivelsen fremgår, at klageskema til Ankenævnet for Forsikring er bilagt.

I.T. afgik ved døden den 9/12 2005, og den 14/2 2006 rettede den efterlevende ægtefælle henvendelse til selskabet. Selskabet fastholdt ved skrivelse af 20/2 2006 til ægtefællen, at man ikke anså sig for bundet af oplysningerne i policetillægget, og at man i øvrigt anså et eventuelt krav for forældet.

Den efterlevende ægtefælle har over for nævnet gjort gældende, at selskabet er bundet af oplysningen i policetillægget. Af klageskrivelse dateret 28/2 2006 fremgår:

"Da sagen ikke er aktuel, så længe min hustru lever, lader jeg sagen ligge, men genoptager den efter min hustrus død den 9.12.2005 (bil ...). Ved skrivelse af 20.2.2006 (bil ...) påberåber selskabet sig forældelse. Jeg kan ikke anerkende forældelse, da F.A.L. § 29 forudsætter, at kravet er forfaldet, inden forældelsesfristen

begynder at løbe. Kravet ifølge garantien forfalder første den 1.1.2006, og kravet ville aldrig blive aktuelt, såfremt min kone levede til 2016. Jeg mener ikke, at jeg i april 1990 havde anledning til at sammenligne med policen fra 1957 da påtegningen af policen udelukkende vedrørte spørgsmålet om afhændelighed. Et efterfølgende brev af 26.11.1990 vedrører alene spørgsmålet om indekstillægget og dettes bortfald ved død."

Ægtefællen har endvidere i skrivelse af 22/3 2006 til nævnet anført:

"Ydermere går der 12 år, inden selskabet meddeler, at der foreligger en fejl i tillægget.

Jeg må fastholde, at der ikke kan være tale om forældelse, da det krav, som sagen drejer sig om, er kravet på udbetaling af ydelse efter forsikringstagerens død, og det krav er først forfaldet 1. jan. 2006."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 13/3 2006 til nævnet anført:

"**Vurdering af fejlskrift**

En viljeserklæring, der har fået et andet indhold end tilsigtet ved en fejlskrift, er ikke bindende for afgiveren, hvis modtageren vidste eller burde vide, at der var tale om en fejl.

Der er ikke tvivl om indholdet af den oprindelige aftale. Og da fejlen er sket i et tillæg til den originale police, er det vores opfattelse, at tillægget - og dermed fejlen i tillægget - må sammenholdes med ordlyden i den originale police. Det er derfor vores opfattelse, at I.T. burde have indset, at der var tale om en fejl. I denne forbindelse skal det erindres, at I.T. indsendte policen til Danica Pension i forbindelse med, at udbetalingen skulle opstartes, og at tillægget og policen blev returneret til I.T. med samme brev.

Der er ingen grund til at tro, at Danica Pension ville udvide garantiperioden med 13 år uden en forudgående aftale eller uden nærmere oplysning end en dato i et tillæg

til den originale police. Hverken udløbsbrevet fra den 16. marts 1990 eller brevet fra den 17. april 1990 giver anledning til at tro garantiperioden er forlænget.

Forældelse

Det er i øvrigt Danica Pensions opfattelse, at der er indtrådt forældelse i sagen efter den toårige forældelsesfrist. Hvis I. og H. T. var uenige i, at Danica Pension ikke var bundet af fejlen, skulle de have taget retslige skridt til at afbryde forældelsesfristen inden udløbet af 2004. Det er i denne forbindelse ikke et spørgsmål om forfaldstidspunktet for eventuelle 'fejl' ydelser, men derimod et spørgsmål om, hvorvidt Danica Pension overhovedet er bundet af fejlskriften."

Nævnet udtaler:

Det fremgår entydigt af den oprindelige police, at garantiperioden var aftalt til 13 år. Det beroede således klart på en fejl, at selskabet i 1990 i policetillægget angav, at udbetalingerne uanset forsikredes eventuelle død ville fortsætte til 1/4 2016. Det forhold, at selskabet først i 2002 blev opmærksom på fejlen, forpligter ikke selskabet til at videreføre fejlen.

Herefter, og da der heller ikke i øvrigt findes grundlag for at pålægge selskabet at foretage udbetaling efter forsikredes død i december 2005,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen